

Ikt. sz.: EUB-41/9-3/2020.

EUB-5/2020. sz. ülés
(EUB-41/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2020. május 4-én, hétfőn 11 óra 08 perckor
az Országház Apponyi Albert gróf termében (főemelet 58.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztató a járványügyi helyzettel kapcsolatos európai uniós kezdeményezésekről, illetve intézkedésekről</i>	6
<i>Dr. Ökrös Oszkár tájékoztatója</i>	6
<i>Kérdések, vélemények</i>	11
<i>Dr. Ökrös Oszkár reagálása</i>	24

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató a járványügyi helyzettel kapcsolatos európai uniós kezdeményezésekről, illetve intézkedésekről
Előterjesztő:
Dr. Ökrös Oszkár, az Igazságügyi Minisztérium helyettes államtitkára
2. Nagykövetjelölt kinevezés előtti meghallgatása
Előterjesztő:
Dr. Sztáray Péter András, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkára
(Zárt ülés!)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz), a bizottság elnöke

Tessely Zoltán (Fidesz), a bizottság alelnöke
Balczó Zoltán (Jobbik), a bizottság alelnöke
Csöbör Katalin (Fidesz)
Dunai Mónika (Fidesz)
Riz Gábor (Fidesz)
Dr. Tilki Attila (Fidesz)
Bana Tibor (független)
Dr. Szél Bernadett (független)

Helyettesítési megbízást adott

Csőbör Katalin (Fidesz) megérkezéséig dr. Hörcsik Richárdnak (Fidesz)
Juhász Hajnalka (KDNP) Tessely Zoltánnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Tamás Csaba Gergely bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Ökrös Oszkár helyettes államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)
Győri Enikő európai parlamenti képviselő
Deutsch Tamás európai parlamenti képviselő
Hidvéghi Balázs európai parlamenti képviselő
Hölvényi György európai parlamenti képviselő

Megjelentek

Dr. Gurmai Zita (MSZP)
Dr. Gál Kinga európai parlamenti képviselő
Dr. Ballester-Bólya Boglárka államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 08 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok, Hölgyeim és Uraim! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága ülését megnyitom. Köszöntöm képviselőtársaimat, külön köszöntöm az Európai Parlamentből érkezett képviselőinket, köszöntöm a szakértőinket és a napirendi pont előadóit.

Az első teendőnk a határozatképeség megállapítása. Megállapítom, hogy az aláírt jelenléti ív alapján a helyettesítésekkel együtt bizottságunk határozatképes.

A mai napra képviselőtársaim a törvényi előírásnak megfelelően az elmúlt hét végén megkapták a napirendi javaslatomat. A mai napra két napirendi pontot javasoltam vagy javaslok megtárgyalni: 1.: tájékoztató a járványügyi helyzettel kapcsolatos európai uniós kezdeményezésekről, illetve intézkedésekről, a napirendi pont előterjesztője Ökrös Oszkár, az Igazságügyi Minisztérium helyettes államtitkára, akit ezúttal tisztelettel köszöntök munkatársaival együtt; majd zárt ülés keretében nagykövetjelölt kinevezés előtti meghallgatása következik, a napirendi pont előterjesztője Sztáray Péter, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, hogy van-e valakinek kérdése, véleménye a napirendi pontokkal kapcsolatban. *(Nincs jelzés.)* Nem látok ilyet. Szavazásra teszem fel. Ki az, aki támogatja a napirendi pontok megtárgyalását? Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

A jegyzőkönyv számára is megjegyzem, hogy bizottságunk egyhangúlag elfogadta a napirendi pontok megtárgyalását.

Tisztelt Bizottság! Mielőtt hozzákezdénénk a napirendi pont megtárgyalásához, engedjék meg, hogy napirend előtt köszöntsem önöket, tudniillik a legutóbbi ülésünk óta hosszabb idő telt el. Engedjék meg, hogy elsőként köszönthessem bizottságunk régi-új tagjait. Bizottságunk új alelnöke Balczó Zoltán, a Jobbik részéről, aki korábban, 2010-2014-ben már tagja volt a bizottságunknak, és Bana képviselő úr a megmondója, hogy mindig, amikor az európai szemesztert tárgyaltuk, megjegyeztem, hogy ez volt Balczó képviselő úr kedvenc témája. Reméljük, hogy az elkövetkezendő időszakban is figyelemmel fogja kíséreni különösen ezt a napirendi pontot.

Tagja volt már bizottságunknak Dunai Mónika képviselő asszony, a Fidesz részéről, aki telefonüzenete szerint valahol a dugóban ül, de 8-10 perc múlva itt lesz. Továbbá Horváth István képviselő úr helyére a Fidesz új tagként delegálta Tilki Attila képviselőtársamat, akivel különösen a közép-európai együttműködésben működünk régóta együtt; szeretettel köszöntöm őt is. Bana Tibor képviselőtársunk pedig független tagként folytatja bizottságunkban a munkáját.

Tehát ahogy számolnak képviselőtársaim, bizottságunk létszáma 11 főre nőtt, remélhetőleg ez a 11 képviselő az elkövetkezendő időszakban együtt tud majd dolgozni úgy, mint korábban tette, hisz nagy szükség van arra, hogy bizottságunk mint szakbizottság elvégezze a kötelező dolgát, hiszen az új házszabály szerint egyre több feladat hárul bizottságunkra. Éppen ezért szükséges, hogy bizottságunk elsősorban úgymond szakbizottságként tekintse át az európai ügyek dolgait. *(Csöbör Katalin megérkezik az ülésre.)*

Tisztelt Bizottság! Hozzákezdünk a napirendi pontok megtárgyalásához. *(Jelzésre:)* Bocsanat, munkatársam jelzi, hogy tájékoztatnom kell képviselőtársaimat, hogy a bizottsági ülésünk a belső hálózaton közvetítésre kerül, tehát kérek mindenkit, aki hozzászól, hogy mosolyogjon, hiszen a belső hálózat képernyőjén láthatóak

vagyunk, és azt nem először mondom, hogy mindenkit minősít a saját hozzászólása is. Ezt azért fontos, hogy jelezzem, mert ezen keresztül a sajtó képviselői is nyomon követhetik a munkánkat.

A mai bizottsági ülésünkre vonatkozóan előzetesen írásban jelezte távolmaradását Oláh alelnök úr. Tudomásul véve.

Tájékoztató a járványügyi helyzettel kapcsolatos európai uniós kezdeményezésekről, illetve intézkedésekről

Tisztelt Bizottság! Hozzákezdünk az 1. napirendi pont megtárgyalásához: tájékoztató a járványügyi helyzettel kapcsolatos európai uniós kezdeményezésekről, illetve intézkedésekről. Ahogy említettem, a napirendi pont előadója Ökrös Oszkár, az Igazságügyi Minisztérium helyettes államtitkára.

Tisztelt Bizottság! A koronavírus-járvány, úgy vélem, jelentősen átalakította nemcsak mindennapi életünket, de az Európai Unió egészét is, a horvát elnökség menetrendjét is. Sajnos elmarad a COSAC plenáris ülése, ezért alelnöktársaimmal nem tudunk részt venni ezen ülésen. S különösen emlékezetes számunkra, hogy súlyos földrengés nehezítette a zágrábi képviselők munkáját. Ezúton is tájékoztatom a bizottságot, hogy részvétáviratot küldtem az elnöktársamnak Zágrádba, hiszen egy jó kapcsolatot ápolunk Milošević képviselőtársammal.

16 éve, hogy csatlakoztunk az Európai Unióhoz, jelentős eredmény volt ez, és érdemes ma is megerősíteni. Erős Európát tűztünk ki célul, de sajnos éppen a járványügyi helyzet elején a tagállamok leginkább magukra számíthattak. Államtitkár úrtól a koronavírus-járvánnyal összefüggésben különösen az Európai Tanácsban született intézkedésekről kérnénk egy rövid áttekintést, és szokás szerint az expozé után lehetőség nyílik a képviselőtársaimnak a kérdésekre és a kommentek elmondására. Itt jelzem az európai parlamenti képviselőinknek, hogy számukra is lehetséges a részvétel a vitában. Ezután összegyűjtjük a kérdéseket, és visszaadom a szót helyettes államtitkár úrnak. Tisztelt Államtitkár Úr! Átadom a szót. Tessék parancsolni!

Dr. Ökrös Oszkár tájékoztatója

DR. ÖKRÖS OSZKÁR helyettes államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen. Az elnök úr által említetteknek megfelelően az én feladatomban most az, hogy az Unió által a járvány társadalmi, egészségügyi és gazdasági hatásainak kezelése érdekében bemutatott intézkedésekről adjak egy áttekintést, illetve technikai-könyvelési szempontból jelzem, hogy ez egyben az április 23-ai állam- és kormányfői videókonferenciáról történő beszámoló is lenne, amelyet majd az egyes eszközök áttekintése során részletekben érintenék.

Mindenképpen hasznosnak tartanám - ha ezzel elnök úr és a tisztelt bizottság is egyetért -, ha először egy vázlatos áttekintést igyekeznék nyújtani arról, hogy jelen állás szerint, a mai pillanatfelvétel alapján az Unió válságkezelési terve, elképzelése milyen struktúrát ölt. Ahogy majd látni fogjuk, ezek az eszközök meglehetősen felemás képet festenek, vannak benne előremutató elemek, vannak benne kérdéses gondolatok is, de egy dolog, amiben az Európai Unió biztosan nagyon gyenge, ez a világos kategóriáknak és az egyértelmű fogalmaknak a meghatározása. Itt az általunk a német kultúrkör közelében elvárt, világos kategóriáknak való megfelelés érdekében engedjék meg, hogy megpróbáljam röviden összegezni a formális logika alapján, hogy a számos, egyelőre többségében csak papíron létező uniós elképzelés milyen struktúrában áll majd össze az elképzelések szerint.

Egyrészt logikusan a járványnak van egy egészségügyi és egy ezzel összefüggő rendészeti, határőrizeti, távolságtartási dimenziója, másrészt az általa okozott

gazdasági hatásoknak pedig egy gazdasági vonulata. Ennek megfelelően az összességében közös ütemtervnek, a mi értelmezésünkben joint roadmapnek nevezett uniós összválasz két nagy kategóriára oszlik, az egyik az úgynevezett kivezetési stratégia, ez a korlátozó intézkedésekből való fokozatos kihátrálást jelenti, exitstratégia, a másik kategória pedig a helyreállítási terv vagy a recovery plan néven fut. Ez a Bizottság és az Európai Tanács elnökeinek közös, bár nem mindig 100 százalékgig egybehangzó nyilatkozatai alapján négy pillérré fog épülni, amelynek az első pillére a visszatérés az egységes belső piachoz ennek különböző aleteivel és dimenzióival együtt.

A második, talán legnagyobb érdeklődésre számot tartó pillére az úgynevezett beruházási stratégia, amely maga is több pillérből áll, egyrészt az eurócsoport által kialakított védőháló összefoglaló névvel illetett eszközökből, a 2021-27-es időszakra elfogadandó, többéves pénzügyi keretből és egy helyreállítási alap nevű kezdeményezésből, amely egyelőre a tervek szintjén létezik.

A harmadik nagy pillér az úgynevezett globális Európa lesz, amelyről igazából a nevének és azon az elgondoláson kívül, hogy a szomszédságpolitikára és az Afrikával való erős partneri viszony megerősítésére és többdimenzióssá tételére alapul, sokat még nem lehet tudni.

A negyedik pillér pedig az úgynevezett kormányzásirányítási, tehát governance pillér, amely a koronavírus hatásán, illetve a válságkezelés nyomán előálló visszasságokból levonandó tanulságok mentén tesz majd javaslatokat az Unió döntéshozatalának koordinációs struktúrájának olyan átalakítására, amely még a szerződészmódosítás szintjét nem éri el.

Ha megengedik, akkor ez után a rövid vázlat után az egyes főbb elemekről elmondanám, hogy nagyjából hogyan működik, mi az elképzelés, illetve ezzel kapcsolatban mi a magyar álláspont. Az egész közös ütemterv kapcsán a kiindulópont az állam- és kormányfők márciusi videokonferenciája volt, ahol felszólították a Bizottságot arra, hogy egyrészt egy kivezetési stratégiát, másrészt egy helyreállítási tervet dolgozzanak ki. Erre válaszul születtek a korábban említett eszközök: április 15-én a kivezetési stratégia, április 21-én pedig azok a gazdasági eszközök, amelyeket kifejezett új instrumentumként tervez bevezetni az Európai Unió, szemben a korábban, még március folyamán előírányzott szabálykönnyítésekkel vagy szabálymódosításokkal, amelyre kérdés esetén természetesen szívesen szintén kitérek. *(Dunai Mónika megérkezik az ülésre.)*

Először az első nagy pillér, a kivezetési stratégia kapcsán fontos megjegyezni, hogy az ütemterv három kritériumot irányoz elő, amellyel magyar részről teljes mértékben egyetértünk. Először: a járvány csökkenését bizonyító epidemiológiai adatoknak kell megelőzniük a kivezetési stratégia átvételét, illetve kiterjesztését. Másodsorban: az egészségügyi ellátórendszereknek megfelelő kapacitással kell rendelkezniük az esetek ellátásához. Harmadrészt: megfelelő kapacitással kell bírniuk a tagállamoknak ahhoz is, hogy a vírus terjedését és esetleges újabb hullámok és góccok kialakulását nyomon kövessék, illetve megakadályozzák.

Ezenfelül az exitstratégia egyik fontos dimenziója, fontos ajánlása, hogy az intézkedések kivezetése legyen értelemszerűen fokozatos. Mind a külső, tehát az Unió külső határain, mind a belső határokon a cél az in integrum restitutio, az eredeti állapot visszaállítása, és az általános intézkedések fokozatos kivezetése mellett ezek célzott intézkedésekkel való felváltását javasolják. *(Dr. Szél Bernadett megérkezik az ülésre.)*

Magyarország részéről természetesen pozitívnak tartjuk a koordinációt a tagállamok között, de azt továbbra is hangsúlyozzuk, hogy az egyes tagállamokban esedékes és szükséges intézkedésekről a tagállamok tudnak dönteni a szubszidiaritás elvének is megfelelően. Ezért mindenképpen, amennyiben a stratégia ennél mélyebb

részleteket fog ölteni, akkor figyelembe kell venni a tagállamok eltérő helyzetét mind földrajzi, mind járványügyi, mind a járványügy a eseteként időbeli tekintetben, és természetesen maximálisan tiszteletben kell tartani a tagállami hatásköröket.

Tisztelt Bizottság! Ez nem egy rövidített összefoglaló volt, hanem jelen állás szerint az Unió exitstratégiája körülbelül ennyi. Ezzel kapcsolatban a további részletek még a jövőben várnak kidolgozásra. Különböző videókonferencia útján megrendezendő fórumokon tárgyalják a tagállamok különböző alterületekért felelős miniszterei, és természetesen - és ez minden további eszközre is igaz - amennyiben további részletek vagy kulcsállomások érkeznek el, ezekben akkor tisztelettel állunk rendelkezésre további beszámolóra.

Most rátérnék a második nagy pillérré, a helyreállítási tervre, amelynek - mint említettem - négy pillére közül az első a belső piachoz való visszatérés, amely során az erre vonatkozó uniós kommunikáció hangsúlyozza a zöld és a digitális átmenet támogatásának szükségességét, amellyel kapcsolatban előljáróban annyit, hogy február folyamán, illetve március elején, tehát pont a vírus kiteljesedésének napjait megelőzően jelentette meg az Európai Bizottság a nagy digitális csomagot, illetve napvilágot látott az európai klímatorvény tervezete, azaz pont a zöld megállapodással, illetve a digitális átalakulással kapcsolatos jogalkotási aktusok kidolgozásának kellős közepén érte az Uniót ez a válság, amely nyilvánvalóan az ezekkel kapcsolatos eredeti elképzelések átalakítására is fogja készíteni.

A Bizottság legjobb tudomásunk szerint jelen pillanatban dolgozik az ezekkel kapcsolatos javaslatok és elképzelések átdolgozásán, de az biztos, hogy a belső piachoz való visszatérésben az új belső piacon ezeknek a tételeknek fontos szerepet szán az Európai Bizottság. Hangsúlyozzák a stratégiai autonómia megerősítésének szükségességét mind az iparpolitika, mind a mezőgazdaság területén - hiszen ezzel kapcsolatban számos visszásságra mutatott rá a válság -, és a Bizottság emellett hangsúlyozza a külföldi beruházások screeningjét, tehát ellenőrzését is.

A zöld és a digitális átalakulással kapcsolatban a magyar kormány álláspontját már korábban ismertettük: fontosnak tartjuk ezeket, azonban rendkívül fontos, hogy emellett a számunkra és a helyreállításban kulcsfontosságú észak-dél irányú közlekedési és energiainfrastruktúra építésére is hasonlóan erős hangsúly helyeződjék.

A helyreállítási terv második nagy pillére a beruházási stratégia néven emlegetett intézkedéscsomag, amely - mint korábban említettem - maga is több elemből áll. Itt az új többéves pénzügyi kerettel kezdeném a beszámolót, több okból is. Egyrészt jelen állás szerint erről tudunk a legkevesebbet. Két nap múlva, május 6-án, szerdán tervezi megjelentetni az Európai Bizottság az erre vonatkozó javaslatát, amelynek ismeretében és a megfelelő számítások és kalkulációk elvégzése után szintén állunk a tisztelt bizottság rendelkezésére.

A másik ok, amiért az MFF-fel, a többéves pénzügyi kerettel kezdeném, az az, hogy von der Leyen és Charles Michel elnökök egybehangzó állítása szerint a 2021-27-es többéves pénzügyi keret lesz az uniós válasz a koronavírusra, azaz ez lesz a helyreállítás és a gazdasági válságból való kilábalás legfőbb eszköze. Ennek megfelelően a korábban nem is egyszer a tisztelt bizottság előtt is ismertetett magyar álláspontok és azok elemei továbbra is érvényesek és fennállnak, így csak rövid áttekintést szeretnék nyújtani ezekről az ismétlés kedvéért.

Továbbra is - és most még inkább - egy kellően ambiciózus többéves pénzügyi keret mellett vagyunk, és a célunk, hogy a hagyományos politikákra fordított forrásokat legalább a jelenlegi szinten meg tudjuk tartani. E tekintetben szeretném megidézni Mateusz Morawiecki lengyel miniszterelnököt, aki az április 23-ai állam- és kormányfői csúcsértekezletet megelőzően hangsúlyozta, hogy több, teljesen új pénzügyi forrást kell a soron következő MFF-ben és emellett elkülöníteni a járvány

gazdasági hatásainak ellensúlyozására. És természetesen - amint arról már többször szó esett - a kohéziós politika még mindig és már megint az egyik kulcseleme a magyar álláspontnak, egyrészt a korábbi, az első pilléreként azonosított belső piac helyreállítása dimenzió tekintetében is, hiszen a teljesen működőképes, a négy alapszabadság egyensúlyára épülő, Schengennel védett belső piac működéséhez elengedhetetlen a megfelelő méretű kohéziós politika, amely azonban - és erre szeretnénk felhívni a figyelmet - nem tekinthető egy olyan kimeríthetetlen forrásnak, amelyből valamennyi új kihívást finanszírozzuk. A kohéziós politikának megvan a szerződésekben lefektetett célja, ez pedig a kevésbé fejlett régiók és tagállamok közötti konvergencia előmozdítása és megvalósítása. Úgyhogy erre figyelemmel kell lenni a következő javaslat kialakítása során is.

A rugalmasságokat - amelyekről röviden tettem említést -, amelyek bizonyos uniós pénzfelhasználási szabályok egyszerűsítéséhez, illetve az egyes kööttségek elengedéséhez kapcsolódnak, ezeket az európai strukturális és beruházási alapokkal kapcsolatban javasoljuk átemelni a következő többéves pénzügyi keretbe is. Emellett előtérbe került az a kérdés, amely az úgynevezett sajátforrás-plafon megemelésével áll kapcsolatban, amelynek a célja, hogy az Unió mozgástere növekedjen a megfelelő pénzügyi eszközök mobilizálásában, illetve ezek kihasználásában. Röviden arról van szó, hogy van egy felső határa az Unió által beszédhető saját forrásoknak, és az ezekre vonatkozó kifizetéseknek is van egy meghatározott felső határa. Ha jól emlékszem - de a kollégák majd kijavítanak -, 1,2 és 1,06, tehát a kettő közötti 0,14 százalékos különbséget nevezünk headroomnak, ez a sajátforrás-plafon, amelyből az Unió szabadon finanszírozhatja például a természeti katasztrófák esetén mobilizálható Európai Szolidaritási Alapot és hasonlókat. Emiatt is került előtérbe a sajátforrás-plafon megemelésének kérdése, ezt mi természetesen a mozgástér növelése és az elérhető pénzügyi eszközök maximalizálása érdekében támogatjuk.

Összességében az MFF-ről csak annyit, hogy mint azt a korábbi tárgyalási fordulók és a tisztelt bizottság előtt tett korábbi beszámolók is megerősítik, egy igen összetett és még távolról sem lezajlott vitasorozat kellős közepén kell most áthangolni az MFF-et a válságkezelés céljára is, úgyhogy ettől a viták nem csitultak, hanem várhatóan még inkább csak felélesednek, és az egész kérdés csak komplexebbé válik.

Ezzel a biztató végzővel át is térnek az eurócsoport-védőháló néven ismert intézkedésösszességre, amely maga is több elemből tevődik össze. Ezek között három elemet említenék. Az egyik az európai stabilitási mechanizmus keretében megvalósuló hitelkeret. Talán az előrebocsátandó és segít az eligazodásban, hogy a három eszköz - az európai stabilitási mechanizmus, a Beruházási Bank által nyújtott hitelek, illetve az úgynevezett SURE-program - 540 milliárd eurós védőhálóként, ez jelenik meg rendszeresen a sajtóban. Tehát amikor az 540 milliárd euró elhangzik, akkor a 240-200-100 milliárd euró összértékű programok összeadásáról van szó. Erre irányuló kérdés esetén nagyon szívesen lejjebb tornásszuk ezt a számot, mert ebbe egy erős multiplikátor várakozás van belekalkulálva az Európai Bizottság részéről, ami nem feltétlenül ezt a végösszeget predesztinálja majd.

Az európai stabilitási mechanizmusról egy fontos momentum, hogy ez az eurózóna-tagállamok számára férhető hozzá, ennél fogva alkalmas az eszköz a vírus okozta sokkhatás számos következményének kezelésére; itt nyilván majd várható lesz és már el is indult egy észak-déli irányú antagonizmus. Ezzel szemben, illetve emellett mi az úgynevezett fizetésimérleg-eszköz, a balance of payments eszköz - amely szemben az európai stabilitási mechanizmussal nemcsak az eurózóna-tagállamok számára elérhető - egy olyan rugalmassá tételét, a szabályok olyan kitégítését javasoljuk, amely az eurózónán kívüli tagállamokat is bevonná ebbe a lehetőségbe. Emellett persze javasoljuk a fizetési mérleg kifejezés elhagyását lehetőleg, vagy

átalakítását az eszköz elnevezésében, mert ez némileg stigmatizálja az ezt igénybe vevő tagállamokat, főleg ha a problémájuk nem is a fizetési mérleggel adódik, csak eurózónán kívüli tagállamokként ez az az eszköz, amely számukra is hozzáférhető.

Az Európai Beruházási Bank által nyújtott hitelek alkotják a második csoportot. Ez értelemszerűen számunkra mint eurózónán kívüli tagállam számára is hozzáférhető lenne. Itt az egyik fontos kritérium, hogy a földrajzi megoszlása ezeknek a hitelkihelyezéseknek, illetve a programok kezelésének az eddigi tapasztalataink alapján mutatnak némi egyensúlytalanságot, elsősorban értelemszerűen a tőkeerősebb nyugati országok számára kedveznek, ha esetleg valaki azt hitte volna, hogy ezt kifejezetten a mi érdekünkben szokták hajlítani. Úgyhogy a végső mechanizmusnál arra kell majd figyelemmel lenni - és erre ügyelünk a tárgyalások során -, hogy a kevésbé fejlett konvergencia-tagállamok számára is kellő segítséget nyújtson.

A SURE, azaz a vészhelyzet esetén a munkanélküliségi kockázat csökkentésére szolgáló finanszírozási eszköz a harmadik eleme ennek az eurócsoport által jóváhagyott védőhálóknak. Ennek a kezdeményezésnek jelenleg folyamatban van a tárgyalása. Ez is számtalan fórumon elhangzott, a sajtót is többször megjárta, hogy 100 milliárd eurót szán az Európai Unió a munkanélküliség elleni küzdelemre. Ezzel kapcsolatban két fontos kritériumot szeretnék megjegyezni. Az egyik, hogy a munkanélküliség kezelésére a SURE-program nem alkalmas, nem is erre szánták, hanem kifejezetten a rövidített munkaidő és a normál munkaidő közötti bérjövedelem-pótlék, tagállamok által kifizetendő pénz megtámogatására nyújtandó hitel. Tehát ez nem kapott pénz a munkanélküliségre, hanem hitel a tagállam által nyújtandó bérpótlék támogatására.

Utoljára hagytam a talán legtöbb vitát kiváltó, holott még létre sem hozott helyreállítási alapot, ez a recovery fund, ahol az állam- és kormányfők április 23-án addig jutottak, hogy megerősítették, hogy szükség van egy helyreállítási alapra, és felkérték a Bizottságot, hogy ezt dolgozza ki. Itt egymásnak ellentmondó hírek és elképzelések látnak folyamatosan napvilágot. Egy nagy kérdés, hogy a helyreállítási alap a többéves pénzügyi keret része lesz-e, vagy a többéves pénzügyi kereten felül, ahogy ezt idéztük a V4-álláspontként is felfogható Morawiecki-nyilatkozatból, illetve hogy ez alapvetően támogatásokat vagy hiteleket fog tartalmazni. Ez nem feltétlenül a mi meccsünk, ahogy említettem korábban az észak-déli álláspont-különbségeket ezzel kapcsolatban. Értelemszerűen prudens tagállamként Magyarország elsősorban a hitelek nyújtását támogatná, de a részletek ismeretében tudunk ezzel kapcsolatban értelemszerűen végső álláspontot mondani.

A helyreállítási alap kapcsán is meg kell ismételni az észak-dél irányú energia- és infrastrukturális beruházások és a közlekedési infrastruktúra fejlesztésének szükségességét, hiszen itt a helyreállítási alap kapcsán is a zöld és a digitális átmenet az a két legfontosabb kritérium, amely az ezzel kapcsolatos kommunikációban rendre elhangzik. *(Balczó Zoltán elhagyja az üléstermet.)*

Mindezen gazdasági eszközökkel kapcsolatban - és ígérem, hogy ezzel már lassan lezárom az eszközök bemutatását - fontos az egyensúly, ahogy említettem, az egyes eszközökön belül is földrajzi és időbeli, illetve eurózóna- és eurózónán kívüli tagországok közötti egyensúly biztosítása az egyes eszközökben is fontos, ugyanakkor az is rendkívül lényeges, hogy valamennyi eszköz tekintetében az eszközök között is megvalósuljon ez az egyensúly, amiből következik egy gyakorlati kitétel vagy célkitűzés is, ez pedig az, hogy akár kívül, akár belül lesznek ezek az eszközök a többéves pénzügyi kereten, tárgyalni mindenképpen együtt célszerű róla, hogy az összképet tekintve be tudjuk biztosítani a kellő egyensúly és a magyar érdekek megfelelő érvényesítését.

Köszönöm szépen. En gyelőre ennyit gondoltam, kérdés esetén természetesen állok rendelkezésre.

ELNÖK: Köszönöm szépen helyettes államtitkár úrnak a beszámolóját. Engedjék meg, hogy köszöntsem még dr. Ballester-Bólya Boglárkát, az Igazságügyi Minisztérium helyettes államtitkárát. Kérdezem államtitkár asszonyt, kíván-e kiegészítésül valamit hozzátenni. *(Dr. Ballester-Bólya Boglárka: Köszönöm, nem.)* Nem. Köszönöm szépen.

Tisztelt Bizottság! Még egyszer szeretném köszönteni az európai parlamenti képviselőinket, Győri Enikőt, aki bizottságunk első főtanácsadója volt, Gál Kingát, Hölvényi György, Hidvéghi Balázs és Deutsch Tamás képviselő urakat. Köszönöm, hogy megtisztelték bizottsági ülésünket.

Tisztelt Bizottság! Ahogy a napirendi pont előterjesztésénél említettem, lehetőség kínálkozik a kérdésekre. Balczó képviselő úr jelezte, hogy neki el kell mennie, de lehetőleg majd visszajön. Megadom a lehetőséget a képviselő hölgyeknek és uraknak. Tessék parancsolni! *(Jelzésre:)* Bana képviselő úr, tessék parancsolni!

Kérdések, vélemények

BANA TIBOR (független): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Bizottság! Kedves Vendégeink! Először is szeretném megköszönni államtitkár úrnak a tájékoztatást, amit nyújtott az Európai ügyek bizottsága részére. Néhány kérdésem lenne az általa elmondottakhoz kapcsolódóan, lesznek olyanok, amelyek el is hangzottak, érintette államtitkár úr, és lesznek olyan kérdéseim is, amelyekre nem tért ki a felvezetőjében.

Az első kérdésem a leendő többéves pénzügyi keretre vonatkozik abból a megközelítésről, hogy ennek mindenképpen a gazdaság talpra állításának a középpontjába kell kerülnie, valamint egy nagyon fontos szempont lesz a következő többéves pénzügyi keret tekintetében az is, hogy az egyes tagállamok és összességében az Európai Unió minél jobban ellen tudjon állni a hasonló jellegű kríziseknek. Feltétlenül fontos az, hogy Magyarország is felkészüljön erre, ezért azt szeretném kérdezni államtitkár úrtól, hogy a következő hétéves tervezési időszak tekintetében akár az operatív programok vonatkozásában milyen elképzelései vannak a kormánynak.

Őn is kitért a zöld gazdaságra való átállás, valamint a digitalizáció kérdésére. Én szeretném kérni államtitkár urat, hogy egy kicsit részletesebben beszéljen arról, hogy e tekintetben milyen viták zajlottak eddig, és arra is kíváncsi lennék, hogy kormányzati részről milyen álláspontot kívánnak képviselni ebben a két kérdésben. Hiszen valóban jelezte azt, hogy korábban ez ügyben már zajlottak eszmecserek akár szakbizottsági szinten, akár az európai uniós térben, de kérem önt, hogy kicsit részletesebben menjünk bele, mert én azt gondolom, hogy a következő időszakban kulcskérdés lesz ez a két terület, mint ahogy kulcskérdés lesz az is, hogy a válság után az egyik legnehezebben talpra állni tudó ágazat a turizmus. A turizmus-vendéglátás tekintetében milyen lépéseket fog tudni tenni a Közösség, és milyen lépéseket fognak tudni tenni a tagállamok? Így a második nagyobb blokk kérdése arra vonatkozna államtitkár úr felé, hogy a turizmus-vendéglátás területén, ahol a vendégek bizalma és biztonságérzete bizonyára meglehetősen lassan tud majd helyreállni, milyen lépéseket kíván tenni a magyar kormány.

S végül azért arra még ki szeretnék térni, ha már ilyen jelentős számban jelentek meg a mai bizottsági ülésen európai parlamenti képviselők, kormánypárti EP-képviselők, hogy a következő tervezési időszak tekintetében van felelőssége abban a kormánynak, és azt gondolom, hogy van felelősségük az európai parlamenti képviselőknek is, hogy akkor, amikor viták merülnek fel a tekintetben, hogy a jogállamisági mechanizmus esetleges bevezetése miatt egyes országok eleshetnek

forrásoktól, és most a válság után, azt gondolom, hogy ez hatványozottan komoly nehézségek elé állíthatja az egyes tagállamokat, így akár Magyarországot is, jó lenne, ha érdemi elmozdulást tapasztalhatnánk e tekintetben akár a magyar kormányzati hozzáállás vonatkozásában, akár az európai uniós szintéren való megnyilatkozásokban. Sajnos az elmúlt időszakban nem igazán ezt lehetett tapasztalni, de én örök optimistaként bízom benne, hogy ezen a téren változás történhet. Én arra kérem államtitkár urat, hogy erre a részére is válaszoljon a felvetéseimnek, és köszönöm előre is a válaszait.

ELNÖK: Köszönöm. Hidvéghi Balázs képviselő úr jelezte, hogy hozzá kíván szólni.

HIDVÉGHI BALÁZS európai parlamenti képviselő: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait. Én csak részben a megszólítottág miatt kértem most röviden szót. Bana képviselő úr beszélt az imént a jogállamisági szempontrendszeréről. Itt a mi álláspontunk teljesen egyértelmű és hosszú idő óta nagyon világos, egy egyszerű álláspont: mi egyetlenegy dolgunk kérünk, és ehhez szeretnénk egyetértést az Európai Unióban, elsősorban a brüsszeli bizottsági körökben, ez pedig az objektivitás. A jogállamiságban nincs vitánk, ez nyilvánvalóan az alapja a mi demokráciánknak is, meg az egész uniós működésnek is. Mi azt láttuk az elmúlt években, és ezt kritizáljuk nagyon világosan, hogy elsősorban a balliberális oldal ezzel a fogalommal, ezzel a tárgykörrel visszaélt és folyamatosan visszaél. Ha ezt lesilányítják egy pártpolitikai csatározásnak, adok-kapoknak a szintjére, akkor ezzel ártanak magának a jogállamiságnak, ártanak az uniós működésnek. Ez rendkívüli károkat okoz, rombolja a bizalmat a tagállamok között, rombolja az uniós működésbe vetett hitet és bizalmat, úgyhogy rendkívül komoly probléma.

Mi a 7. cikk szerinti eljárásban is ezt tapasztaljuk, az részben azért húzódik már ilyen hosszú ideje, mert nincs mire alapozva továbblépni, de húzzák politikai okokból azok, akiknek ez politikai érdekük. Ez egy visszaélés ezzel a fogalommal. Tehát mi ehhez az állásponthez fogjuk magunkat tartani, és az európai parlamenti vitákban is mi ezt tesszük, és a magyar kormányzat is így jár el. Ha objektíven nézzük ezt a témát, ha minden tagállamot egyforma mércével mérünk, akkor nincs semmi probléma ezzel, de akkor tegyünk így, ne pécézzünk ki tagállamokat, ne pécézzünk ki egyes kormányokat csak azért, mert nem tetszik, amit csinálnak, vagy nem szeretjük őket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Deutsch Tamás képviselő úr jelezte a hozzászólását. Tessék parancsolni!

DEUTSCH TAMÁS európai parlamenti képviselő: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Kedves Kollégák! Szeretném elkerülni, hogy az Európai Parlamentre jellemző bullshiteket fogalmazzak meg; ott mindig úgy szokták kezdeni a képviselők, hogy csak nagyon röviden szeretnék szólni, és ez ijesztő szöfordulat, mert az azt jelenti, hogy nagyon hosszan fog az érintett beszélni. A szándékom ez, de direkt nem mondom ki, nehogy én is ebbe a hibába essek.

Elsőként azt szeretném elmondani talán egy picit más szavakkal, amit Hidvéghi képviselő úr elmondott, hogy a magyarországi ellenzéki európai parlamenti képviselőknek meg a magyar parlament ellenzékének van ebben a kérdésben felelőssége, tehát képmutató, tisztelt képviselő úr, kormányzati meg kormánypárti felelősségről beszélni.

A helyzet ma a következő. Az Európai Unióban arról beszélnek, hogy Magyarországon mennyire borzalmas például a sajtószabadság állapota. Ehhez képest az Európai Unió két országában, Szlovákiában és Máltán újságírókat gyilkoltak meg. Tehát az Európai Uniónak ma politikai megközelítésben az az álláspontja, újságírókat meggyilkolni, akkor még mindig komolyabb a sajtószabadság, mintsem ha nem gyilkolnak meg újságírókat, de minden létező európai uniós politikai logika alapján összeállított listán egyébként Máltánál és Szlovákiánál sokkal rosszabb a magyar sajtószabadság helyzete. *(Balczó Zoltán visszatér az ülésterembe.)*

Úgyhogy tisztelettel azt szeretném mondani, hogy mérhetetlen mennyiségű, a magyarországi hétköznapiakra vonatkozó hazugságot követően, amikor ezeket a hazugságokat iszonyú erővel az ország határain kívül is képviselik - vannak olyanok, akik egyébként alig várják ezeket a hazugságokat, vannak olyanok, akik naivan elhiszik, hogy ezek a hazugságok igazak, és ezért tévedésbe esnek, mások pedig abszolút tudják, hogy az önök hazugságai hazugságok -, és ez alapján próbálnak mindenféle ostoba vádak Magyarországgal szemben megfogalmazni, akkor kormányzati felelősségről beszélni finoman fogalmazva is képmutató magatartás. Tisztelettel azt javasolom, ne hazudozzanak arról, hogy milyenek a magyar hétköznapiok. Ha igazat mondanak, akkor innentől kezdve szerintem az égedta világon semmi probléma nincsen a magyarországi jogállammal, ha a tényekről beszélnek, akkor a tények önmagukért szólnak.

Másodikként azt szeretném mondani, hogy én azt is javasolom, hogy az előttünk álló pénzügyi kérdéseket illető uniós döntések kapcsán annak az összes ellenzéki szimpatizáns magyar polgár érdekével ellentétes meg politikailag semleges állásponton lévő magyar polgár érdekeivel ellentétes meg adott esetben kormányzati vagy kormánypárti szimpátiával bíró magyar polgárok érdekeivel is ellentétes álláspontnak a hangerejét szerintem vagy csavarják le, vagy egyáltalán változtassák meg, ami azt mondja, hogy egyébként a következő időszakban az európai uniós fejlesztési források ne az illetékes magyar hatóságoknak, azaz a magyar kormánynak jussanak, hanem ezek valami, eddig ismeretlen alapba kerüljenek, és majd közvetlen brüsszeli forrásként lehessen önkormányzatok által meg még ki tudja, milyen szereplők által elérni. Ilyen rendszer az Európai Unióban nincsen. Aki ezt mondja, például Ujhelyi István szocialista európai parlamenti képviselő, annak az állítása a következő jelentéssel bír: Magyarországról közfelhatalmazással bíró szereplő azért emel szót, hogy a Magyarországnak járó fejlesztési forrásokat csökkentsék vagy egyáltalán vegyék el. Ennek ez a jelentése.

Tehát lehet szépelegni arról, hogy nem létező jogintézményről beszélnek; soha nem volt, nem is lesz, hála az égnek, a szubszidiaritás, a megosztott felelősség rendszere egyértelműen ezt jelenti, az illetékes kormányzati hatóságoknak adják oda ezeket a forrásokat, és aztán egy meghatározott, az Európai Unió által egyébként figyelemmel kísért eljárásrendben kell ezeket a forrásokat felhasználni. Ez az állítás egy életveszélyes állítás. A közvetlen brüsszeli források elérése esetében Magyarország eddig rosszul teljesített, de ha nagyon jól teljesítünk, és népesség-, lélekszamarányosan vagy GDP-arányosan elérjük ezeknek a forrásoknak a 2 százalékát, az zseniális, ha viszont ezek a pénzek továbbra is Magyarországnak járnak, akkor a nekünk járó pénzek 100 százalékát érjük el.

Tehát az állítás a következőt jelenti. 100 forint jár Magyarországnak. Ha a magyar kormány kapja, akkor 100 forint eljut a magyar polgárokhoz. Ha 100 forint járna Magyarországnak, de ezt rakjuk bele a közvetlen brüsszeli forrásokba, abból 2-öt fogunk elérni, és 98 forinttal a spanyol, a máltai, a román meg a horvát polgárokat segítjük. Én nagyon híve vagyok a népek barátságának, de nem ezen a területen, hogy a nekünk járó pénzt egyébként más európai uniós országoknak adjuk oda.

Végül, de nem utolsósorban én azért azt gondolom, hogy ezt alaposan a parlamentnek is végig kell gondolnia - kormányzati feladat, de a kormányzati munka parlamenti ellenőrzése kapcsán is -, hogy itt az európai gazdaság újraindítása kapcsán megfogalmazott kifejezések meg nagy elszántságok mellett mennyiben fog az európai uniós támogatási rendszer a vissza nem térítendő támogatásokról átállni a hitelek rendszerére. A kettő között van egy alapvető különbség, hogy a vissza nem térítendő támogatást nem kell visszafizetni, a hiteleket, így vagy úgy, vissza kell fizetni. Szerintem az egész Európai Uniónak nem jó döntő részben, farnehéz módon a hitelek rendszerére átállni, ahogy ezt helyettes államtitkár úr is mondta, az a laza 540 milliárd a multiplikátor hatásokkal együtt - mert az Európai Unió így gondolkodik: 5 milliárd eurót berak a saját pénzéből, és aztán már 200 milliárd eurónyi kifizetésről álmodozik, ez egy jellegzetes európai uniós gondolkodás. Létezik multiplikátor hatás, de ha a telefonkönyv összes számát összeadjuk, akkor azért az nem biztos, hogy egy megalapozott közgazdasági megközelítés.

De egy szó, mint száz: ha ez a rendszer, amely rendszerben megalapozott módon, nem ingyen pénzként meg nem mindenféle közgazdasági racionalitásokat felülíró módon, de Olaszországtól Németorszáig és Írországtól Magyarorszáig a vissza nem térítendő támogatások rendszerére épült az európai fejlesztéspolitika, ha ez hitelek rendszerére fog áthelyeződni, az azt gondolom, hogy alapvetően szembemegy a magyar nemzetgazdaság vagy a magyar nemzet érdekeivel, tehát e tekintetben szerintem a parlament illetékes szaktanárságán vagy szaktanárságain belül is érdemes ezekről a kérdésekről gondolkodni. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Balczó alelnök úr jelezte, hogy hozzá szeretne szólni. Tessék parancsolni! Utána következik Szél Bernadett képviselő asszony.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Elnök úr, köszönöm a szót. Szeretnék elnézést kérni, hogy Ökrös helyettes államtitkárnak nem tudtam meghallgatni végig az expozeját, tekintettel arra, hogy egyidejűleg a Nemzeti összetartozás bizottsága ülésezik, és szintén nagykövetjelölti meghallgatások lesznek.

Engedje meg, hogy tulajdonképpen egy állításomra, felfogásomra a választát kérjem, hogy helytálló vagy nem. Nevezetesen szeretnék valamilyen módon közelíteni az álláspontok között, és én visszatérnék a napirendi pontunkhoz, bármennyire csábító a Deutsch Tamás képviselő úr, delegációvezető által kiszélesített politikai vitára választ adnom, hogy 2010 után hogyan alakult Magyarországon a jogállamiság helyzete, természetesen tényekkel mondanám, ahogy mondta, de tiszteletben tartom, hogy egy szaktanárság ülésén vagyunk, egy konkrét napirendet tárgyalunk meg.

Azt az állítást, amely szerint Magyarország az Európai Uniótól 2000 milliárd forintnyi összeget kapott vagy kap a koronavírus-járvány elleni védekezésül, ezt az állítást nem tartom helyénvalónak, azért nem, mert ha kap egy ilyen összeget, az azt az érzetet kelti, hogy ez friss forrásként megérkezik. Azt sem tartom helyénvalónak, amit a kormányzati oldal mond, hogy semminemű segítséget nem kapunk az Európai Uniótól a koronavírus elhárítása érdekében; ez államtitkároktól konkrétan így hangzik, hogy semmiféle segítséget.

Megkérdézem helyettes államtitkár urat, hogy egy olyan szigorú költségvetési rendszerben működő Európai Unió esetén, amiben mi jelen vagyunk, az a lehetőség, hogy át tudunk csoportosítani összegeket adott esetben, ami persze be volt tervezve bizonyos projektekre, és nem akarok most populista módon neveket mondani, hogy milyenekre, de nyilván most egy olyan fontos és alapvető kérdés a koronavírussal kapcsolatos források megteremtése, hogy énszerintem az, hogy ez átcsoportosítható, segítségnek tekintendő, és az is segítség, hogy ha jól tudom, 230 milliárdnyi összeget

hamarabb kaptunk meg, mint ahogy az ütem szerint jött volna. Tehát én ezt úgy ítélem meg, hogy segítség. Új forrásokat nem kaptunk, de bizonyos átcsoportosítással kaptunk segítséget.

Erre az állításra, hogy 230 milliárd forint - ha jól tudom - hamarabb érkezett, az volt az illetékes minisztérium, az Innovációs és Technológiai Minisztérium válasza, hogy az nem segítség, az Magyarországnak nem segítség, az csak olyanoknak segítség, akiknek a költségvetési helyzete nehéz. És én pont egy olyan kérdést vettem föl és egy konkrét példát hoztam, hogy Romániában bizonyos vállalkozók, ha megszűnik a bevételük, 75 százalékos támogatást kapnak az addigi fizetésükhöz, jövedelmükhöz kapcsolódóan, míg Magyarország ebben a helyzetben az adók befizetését engedi el, és itt vettem föl a kérdést, hogy ha a magyar gazdaság olyan jól áll, hogy 230 milliárd forint jelent segítséget, akkor miért nem tudja ugyanígy megoldani.

Tehát visszatérve, az alapkérdésem az, hogy egyetért-e helyettes államtitkár úr azzal, hogy az adott források átcsoportosításával kapott ilyen módon segítséget az Európai Uniótól Magyarország a vírus elleni hatékonyabb küzdelemre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szél Bernadett képviselő asszony következik. Tessék parancsolni!

DR. SZÉL BERNADETT (független): Nagyon köszönöm a szót, elnök úr. Végre egy bizottság, ahol szóhoz jutok. Tisztelt Helyettes Államtitkár Úr! Én is nagyon sajnálom, hogy nem tudtam önt végig meghallgatni, de az a helyzet, hogy úgy szervezték, hogy párhuzamos bizottsági ülések vannak, ami nagyon sok rohangálást igényel itt néhány képviselőtől.

Nagyon hasonló témában akartam önt kérdezni, mint alelnök úr maga is tette. Én is próbálom a sajtón keresztül nyomon követni ennek a pénznek az áramlását, illetve ami engem most jobban érdekel: ennek a felhasználása. Én azt szeretném kérdezni, hogy milyen lehetőségük lesz az ellenzéki képviselőknek arra, hogy e pénz felhasználását nagyon szorosan nyomon kövessék akár itt a parlament segítségével. Én magam is egyetértek azzal, hogy Magyarországon bőven vannak olyan projektek, amiknek a leállításával lehetett volna pénzt teremteni arra, hogy nagyon sürgős és gyors segítséget adjunk magyar állampolgároknak, akik ezt igénylik, és nagyon sajnáltam is, hogy a magyar kormány nem tett ilyen lépéseket.

Mindazonáltal én, tekintve a magyarországi korrupciós helyzet nagyon mély voltát, nagyon szeretném látni, hogy ezek a pénzek pontosan hogyan kerülnek elköltésre. Ha ebben tudna nekem segítséget nyújtani, hogy mi lesz ennek a megfelelő fóruma, a kormány hogyan tervez erről beszámolni, milyen lehetőségeink vannak.

Nyilván itt Deutsch képviselő úrnak meghallgattuk a különböző frusztrációit, ami a Fidesz számára felgyülemlett az európai szintéren, erre én magam sem szeretnék reagálni, merthogy ez valóban egy szakbizottság, és bár látom, hogy itt megérkezett a kormánypárti EP-képviselők sora, én alapvetően azt a párbeszédet tartom itt most lényegesnek, amit mi önökkel, a kormányzat képviselőivel folytatunk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bana képviselő úr másodszor kér szót.

BANA TIBOR (független): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Bizottság! Kedves Vendégeink! Deutsch Tamás EP-képviselőre szeretnék reagálni, már csak azért is, mert én bíztam benne, hogy kulturált keretek között tudunk vitázni az 1. napirendi pontnál különböző kérdésekről, és egyébként remélem, hogy államtitkár úr részéről majd válaszokat is kapok a kérdéseimre, felvetéseimre.

Sajnos EP-képviselő úr oldaláról egy kicsit más jellegű hozzáállás jellemző, és azt gondolom, hogy semmiképpen nem helyénvaló az, hogy arról beszél, hogy az ellenzéki EP-képviselők meg magyarországi ellenzéki parlamenti képviselők felelőssége az lényegében, hogy a magyar jogállamiság helyzete milyen módon alakul, ahelyett, hogy mondjuk, erről elmondta volna a saját álláspontját. Kicsit furcsa is az, hogy úgy fogalmazott, hogy lényegében a kormánzatnak és a kormánypárti szereplőknek ebben az ügyben nincsen semmilyen felelősségük, aztán pedig a hozzászólása végén egy más ügyben éppen a kormányzati felelősség fontosságáról beszél.

Egy megjegyzésére még azért hadd reagáljak. Azt gondolom, hogy az európai uniós pénzek elosztása kapcsán egy vitát folytatni mindig is legitim lehet, és az, hogy ennek a mechanizmusa milyen módon alakul ki, az természetesen ezek után a viták után születhet meg. De nem gondolnám azt, hogy bármilyen ellenzéki, európai vagy magyarországi szintén politizáló közszereplők részéről, mondjuk, az a megnyilatkozás önmagában ördögtől való, és talán úgy fogalmazott, hogy Magyarország érdekeivel és a magyarok érdekeivel ellentétes lenne, hogy mondjuk, adott esetben az önkormányzatok tudjanak hozzájutni az ilyen jellegű forrásokhoz, hiszen szerintem éppen hogy egy átláthatóbb és transzparensőbb irányba tudnánk lépni, ha ez így lenne. De ezt a vitát meg kell tartani, le kell folytatni. Én azt kérem azért, hogy egy kicsit kulturáltabb keretek között próbáljuk ezt megtenni, hiszen mégiscsak az Európai ügyek bizottságának ülésén vagyunk, és kérem államtitkár urat, hogy majd azokra a felvetésekre válaszoljon, amelyeket megtettem. Nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tilki Attila képviselő úr jelezte, hogy szólni kíván. Tessék parancsolni!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Balczó alelnök úr figyelmét szeretném felhívni, hogy bár az általa elmondottakban korholta Deutsch Tamás képviselő urat, viszont amikor Bana képviselő úr elmondta a felszólalását, akkor éppen nem tartózkodott a teremben. Tehát talán korrektebb lett volna, ha Bana képviselő úr kérdését is meghallgatja, és utána nyilvánít véleményt. Persze értem, hogy sok esetben teljesen mindegy, hogy mit mondott Bana képviselő úr, jól el lehet mondani ezt a dolgot, hogy ezek a fránya fideszes EU-képviselők hogyan válaszolnak.

Képviselő úr, én Kelet-Magyarország egyéni képviselője vagyok, ezt tudja is ön. A mi vidékünk egy kuruc vidék. Mi, ha valamit fölteszünk kérdésként, akkor azt őszintén és egyenesen tesszük föl, és a véleményünket is őszintén és egyenesen mondjuk el. Én nem szeretem a behízelt modorban feltett, de egyébként „kést szúrunk a borda közé” típusú kérdést, amit ön produkált itt az előbb. Az pedig hozzátartozik, tisztelt képviselő úr, a kulturáltsághoz is, hogy nem hiszen, hogy ön dönti el, hogy ki válaszol kulturáltan, illetve önnek van kizárólagos joga eldönteni, hogy ki válaszol kulturáltan. A kulturált válasz lehet az is, ha higgadtan, egyenesen az ön szemébe elmondjuk, hogy ha kompetenciaproblémái merültek föl a Deutsch Tamás által elmondottak során, ajánlom majd, hogy a jegyzőkönyvet olvassa el még egyszer, hiszen nem értette, amit ő elmondott. Ő azt mondta, hogy közös felelősség, a közös felelősségben az van benne, hogy kormánypártnak és ellenzéknek is közös felelősségéről beszélt.

A térségemben polgármester voltam egy kisvárosban, Fehérgyarmaton 8 évig. Pontosan tudjuk az EU-s forrásokat, hogy sokkal jobb az, ha a mostani szisztéma szerint működik, és igenis nem mindegy az ország keleti részében lakó polgárok számára az, hogy mennyi forintle hívás hasznosul operatív módon. Én nem hiszek, mi

nem hiszünk - a Kelet-Magyarországon élőkre ez különösen igaz, mi ezt egyszerűen szoktuk megfogalmazni: közös lónak túros a háta - abban, hogy ha a közös kalapba megy be valami, abból mi majd ugyanúgy fogunk részesedni, mint az erősebb és fejlettebb nyugati tagállamok.

Szél Bernadett szerintem mindenütt elmondhatja a véleményét, el is szokta mondani (*Dr. Szél Bernadett közbeszól.*), délután is mehet dudálni majd Hadházy képviselő úrral a Clark Ádám térre, demokrácia van, tehát egész nyugodtan megteheti azt, amit gondol. Kísértetiesen emlékeztet a száz évvel ezelőtti történetre, ami itt zajlik most Magyarországon, hiszen akkor is egy internacionalista ellenzéke volt az országnak, mint most is. (*Bana Tibor közbeszól.*) A független képviselő úr hiába válik függetlenné, attól még ezt nyugodtan el lehet mondani.

Balczó képviselő úr azt mondja, hogy ha valamilyen segítség hamarabb jön, az igenis segítség. Ezzel éppen egyet is érthetek, de akkor talán a frakcióvezetőjét, Jakab képviselő urat is figyelmeztetni kellene, hogy talán ezt is elmondhatja a parlamenti felszólalásaiban, hiszen a magyar kormány a koronavírus kapcsán jó pár olyan juttatással segítette a nehéz helyzetbe került embereket, ahol esetlegesen egy hamarabbi kifizetés vagy egy elhalasztás igenis konkrét segítséget jelent.

Én nagyon szeretem ezt a „bezzeg Románia”-t, csak sosem elég konkrétak. A „bezzeg Románia”-nál Romániával kapcsolatban pedig sajnos szomorúan látom a következőt, tisztelt Balczó képviselő úr. Szabó Tímea kirohanása után a határon túli magyaroknak nyújtott, koronavírus-védőfelszerelés kapcsán, mondjuk, talán öntől elvártam volna azt, hogy elhatárolódik, és nem osztja ezt az álláspontot, amit az önnel közös ellenzéki platformon lévő Szabó Tímea és a Párbeszéd képvisel.

Elnök úr, lehet, hogy nyers voltam, én új vagyok ebben a bizottságban, én nem szeretem azt, ha valaki megmondja, hogy miről beszéljünk, valaki megmondja, hogy hogyan gondolkodjunk, és valaki megmondja azt, hogy mi elegáns és mi az a stílus, ami nem illik egy kulturált bizottsági üléshez. Én úgy gondolom, az ön hozzászólása sem illett, és most teljesen mindegy, hogy az én véleményemet egyébként pedig hogyan fogja minősíteni. Javaslom, olvassa majd el a jegyzőkönyvet Deutsch Tamás nyilatkozatával kapcsolatban. Mondom, egyéni képviselő vagyok, képviselő úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni. (*Jelzésre:*) Hölvényi György, tessék parancsolni!

HÖLVÉNYI GYÖRGY európai parlamenti képviselő: Köszönöm, elnök úr, a szót. Nyugodtan állíthatom bizalmi alapon, hogy eszem ágában sem volt ebben a témában fölszólalni, de azért álljunk meg egy pillanatra. Kifejezetten államtitkár úr expozéjára szerettem volna reagálni.

Egy. Azért vagyunk itt európai parlamenti képviselők, mert itt tudunk lenni. Azért vagyunk itt, mert nincs európai parlamenti ülés, és el tudtunk végre jönni. Nekem ez egyéni képviselőként régi vágyam volt, és szerintem ez így is van jól. Tehát felvonulásról messzemenőleg nincs szó.

A másik pedig a jogállamiság kérdése. Sok mindenről lehet vitatkozni, vannak stílári kérdések, egyebek. De itt az, ami az epidémia és a koronavírus közepén a magyar kormányt érte magyar ellenzéki képviselők részéről óriási nemzetközi támogatással, ez egy történelmi bűn volt, mert világos volt, hogy a kormány térdre kényszerítése volt a cél. Az teljesen világos és bízunk benne, hogy ez nem fog sikerülni, de ilyet az Európai Parlament történetében én még nem láttam. Én ott vagyok 2003 óta, az európai bővítés előtt egy évvel kerültem oda szerencsés módon, és azóta ott dolgozhatok, de egy ilyen helyzetben egy ilyen attakot vezényelni, ebben részt venni, és nem csillapítani, hanem ezt hazugságokkal gerjeszteni, ez egyszerűen elképesztő.

Kérdemesült történelemtanárként ez a rossz anekdoták, a legrosszabb anekdoták világába tartozik. Ezt szerintem el kell mondani, hogy egyszer világosak legyünk, és érthetőek.

S ne hagyjuk már helyettes államtitkár urat munka nélkül; én nagyon köszönöm, hogy eljött és egy ilyen átfogó beszámolót tartott, és tényleg nagyon fontos, hogy itt tartunk. Tehát amit ő elmondott, az a helyzet, hogy itt tartunk. Ez körülbelül olyan, mint ha van egy pici kis autónk, és azt szeretnénk, hogy az egy busznyi funkciót vállaljon föl, és tulajdonképpen óráról órára, napról napra tényleg követve az MFF-fel kapcsolatos dolgokat - nem elvéve természetesen Deutsch Tamás képviselő úr kenyerét ebben a tárgyban sem -, azt világosan kell látni, hogy pénzvadászat folyik. Tehát nagyon egységesen, nagyon világosan kell beszélni, mert amikor arról van szó, hogy globális Európa, hogyan fog Európa másnak segíteni, akkor tulajdonképpen egy olyan pénzre vadászunk, ami nincs. Ezért vannak azok az úgynevezett szép emlékű donorkonferenciák, és pontosan vissza tudunk emlékezni, amikor a szíriai donorkonferencia ment évekkkel ezelőtt, mi lett belőle, ha ezt valaki végigköveti.

Tehát valóban - ahogy megint csak Deutsch Tamás képviselő úr mondta - egyszerűen világossá kell tenni, hogy a pénzszaporításnak ez a formája enyhén szólva kétséges, ezt pedig még egy kölcsönrendszerrel megfejezni, hát ember legyen a talpán, úgy, hogy az Európai Uniónak jelenleg nincs elfogadott költségvetése. Tehát azért ez így egy kicsit sok. Én nem hiszem, hogy „minél rosszabb, annál jobb”, hanem ebben világosan rendet kell tenni. Nem én fogom megtenni, természetesen, én csak egy dolgot szeretnék jelezni. Én a fejlesztési bizottságban vagyok néppárti koordinátorként, és teljesen mindegy, az ember Brüsszelben van-e, ezzel tölti a napjait itt is, ott is, amott is.

Ami nagyon fontos, hogy április 8-án volt egy külügyminiszteri találkozó, videokonferencia, amin Szijjártó Péter külügyminiszter úr elmondta, hogy gyakorlatilag Magyarország hogy segít, hogy akar segíteni a balkáni országoknak, tehát a környező országoknak - maradjunk ennyiben -, illetve a távolabbi országoknak. Azt világosan kell látni, hogy ugyanabban a formában, ugyanolyan módon nem mi, hanem az Európai Unió sem fog tudni segíteni. Tehát az mindenképpen nagyon fontos, hogy ebben a kérdésben - és amikor a globális Európáról van szó - az európai prioritásoknak meg kell jelenni, ami pedig nem lehet más, mint valamilyen módon a helyben, illetve régióban maradás, illetve a kibocsátó országok, tehát a migráció csökkentése. Ezt mindenképpen képviselni kell, mert ha ezt a vezérfonalat elveszítjük, és visszamegyünk egy '15-ös vagy közvetlenül az után lévő csatározáshoz, akkor Európa más nagyhatalmi ambíciókkal vagy nagyhatalommal rendelkező országokkal szemben biztos, hogy veszíteni fog, hogy csak egy példát mondjak, Afrikában. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Végül Győri Enikő jelezte a felszólalási szándékát. Tessék parancsolni!

GYŐRI ENIKŐ európai parlamenti képviselő: Köszönöm szépen, elnök úr. Eredetileg én sem terveztem volna, hogy szóljak, de úgy érzem, hogy muszáj, mert az a benyomásom, hogy az ellenzéki képviselő hölgyek és urak nem értették meg sem a kormány képviselőjének, helyettes államtitkár úrnak, sem Deutsch Tamásnak a szavait. Ugyanis az a nagy helyzet, hogy ha az ellenzéki képviselők nem váltanak fókuszot az Európai Parlamentben, akkor sokkal nehezebb lesz Magyarországnak megfelelő eredményt elérni most, hogy a többéves pénzügyi keretről szóló tárgyalások újraindulnak, és az új helyreállítási alapról elindul a tárgyalás, reményeink szerint, ahogy helyettes államtitkár úr is mondta, egy ernyő alatt, sőt valószínűleg az MFF-en belül lesz ez a helyreállítási alap, de ez még képlékeny, majd kialakul. Ugyanis most

úgy néz ki, hogy a válság minden országot érintett, de nem egyformán, és a gazdasági visszaesés sem egyforma lesz. A legfrissebb számok szerint 5 és 12 százalék közötti GDP-visszaesés lesz az egyes tagállamokban. Ez egy katasztrofális szám. Nagyobbat ütött ez a járvány Európán, mint a második világháború, gazdasági értelemben. Nem én mondom, szakértők; olvassák el.

Már az előző MFF sem volt fair, ugyanis nem jutalmazta az elmúlt hét évben a jó teljesítményt. A kelet-közép-európai országok felzárkózása gyorsabb volt, de még mindig nem vagyunk abszolút fejlettségi szinten, ahol az egyébként rosszabbul teljesítő, mondjuk, déliek. És most jött egy olyan helyzet, hogy megint a délieket ütötte erősebben, egyes országok tehetnek róla, egyesek nem, mert minden kormány maga boldogult, ahogy tudott, egyesek kimondottan katasztrofálisan, mások jobban, de valószínűleg megint arra fog húzni majd a, mondjuk úgy egyszerűen, hogy a pénz, és nekünk ahhoz, hogy megkapjuk a fejlesztésünkhöz szükséges forrásokat, a Tanácsban bizonyos országokkal összefogva, a visegrádiakkal és az egész úgymond kelet-közép-európai tömbbel, kohéziós országokkal, a Parlamentben ezen országok képviselőivel kell egy együttműködés.

Ha a magyar ellenzék a jövőben is csak azzal fog foglalkozni, hogy hogy lehet Magyarország alatt, a magyar kormány alatt a fát vágni, akkor ez az akció nehezebb lesz. Megoldjuk nélkük is, mert eddig is talpon maradtunk, de mondjuk, kicsit dolgozhatnának az ország érdekében. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Több kérdést nem látok. Most még két képviselőnek szeretném viszonzválaszra megadni a szót, utána a válaszokat várjuk. Balczó képviselő úr és Deutsch Tamás képviselő úr jelezte, hogy hozzá kíván szólni személyes érintettség szempontjából.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Elnök úr, köszönöm a szót. Én természetesen tudomásul vettem, hogy Tilki képviselő úr az ellenzék elleni, határozott föllépésében most engem talált célpontnak, ezt tudomásul veszem, miközben én éppen egy közös nevezőt próbáltam találni azzal, hogy nem igaz az az állítás, hogy 2000 milliárd forrást kaptunk, ugyanakkor azt állítom, hogy segítséget kaptunk; nem ismétlem meg.

Egyébként én magamat egy átlagos képességű, teljesítményű képviselőnek tartom, vagy ezt mondhatom magamról, erre kaptam megerősítést, de nem vagyok parafenomén. Tehát, amikor egy másik bizottsági ülésen ültem, akkor nem tudtam meghallgatni Bana Tibor felszólalását.

Egyébként hogy ki miről beszéljen, én erről egy szót sem szóltam. Én azt mondtam, hogy én miről nem kívánok beszélni, én milyen irányba nem akarom tágítani a vitát, és ezt változatlanul megteszem.

Szabó Timeának az említett kijelentésével, melyben kifogásolta, hogy bizonyos, talán akár csak szimbolikus mennyiségű védőfelszerelés határon túlra megy, nem értettem egyet, ma sem értek egyet, ugyanakkor nem vagyunk pártszövetségben a Párbeszéd-frakcióval, hogy ezen belül megoldottuk volna. Nem érttem egyet vele, de az az elhatárolódás, amit képviselő úr kért, az az SZDSZ-es régi időből való, amikor mindig az volt, hogy elhatárolódni, elhatárolódni. Nem értek egyet vele, és hadd tegyem hozzá, hogy elkötelezett támogatója vagyok a határon túli magyarságnak minden funkcióban, függetlenül attól, hogy szavazatot kapunk, vagy nem. Én 1999-től az Illyés Közalapítvány keretein belül Németh Zsolt irányítása alatt tudtam működni. Legutóbbi két Facebook-bejegyzésemmel ismertem el a külügyminiszter úr helyes fellépését azzal kapcsolatban, amit megengedett magának az államelnök. Tehát így

próbáltam a két időpont közé téve jelezni, hogy azok közé tartozom, akiknek ez szívügye. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Deutsch Tamás képviselő úr következik, utána még kettő percen képviselő asszony kért szót viszonzulásra. Tessék parancsolni!

DEUTSCH TAMÁS európai parlamenti képviselő: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselő Hölgyek, Urak! Tisztelt Kollégák! Először is: én jól értettem, amit Balczó képviselő úr mondott. Vitában vagyunk egymással, nem ez az álláspontom, mint a képviselő úré. Sajnos nem nevezhető segítségnek, amit idáig az Európai Unió tett. Nemcsak arról van szó, hogy a 2000 milliárd csak egy buta politikai szlogen, nem segítség; édeskevés, amit idáig az Európai Unió tett.

Egy tényre szeretném felhívni a figyelmet: Ursula von der Leyen asszony, aki az Európai Bizottság elnöke, az Európai Parlament plenáris ülésén - ez a sajátos akármicsoda, ami most plenáris ülésnek nevezhető - bement, és az Európai Bizottság nevében bocsánatot kért az ő tétlenségükért. Az Európai Bizottság elnöke azt jelentette ki, hogy sajnos nem tudtak mindaddig segítséget nyújtani. Néppárti politikus az Európai Bizottság elnöke, ilyen értelemben tehát van egy politikai lojalitásom az irányába, de ha nem néppárti lenne, akkor is azt mondanám, hogy ez egy igaz állítás. Tehát jelen pillanatban sajnos a helyzet az, hogy segítségnek ez nem nevezhető.

Most olyan szakmai részletkérdésekbe már nem is szeretnék belemenni, mint hogy az Európai Unió által minden tagországnak biztosított, a saját pénzügyi keretéből biztosított, azon pénz, amiből előleget finanszírozhattak volna, és ha ezt az előlegfinanszírozásra nem használták föl, akkor ezt vissza kellett volna 2020. június 30-ig fizetni, és hogy ezt most nem kell visszafizetni - hogy ez segítség vagy nem, ez valószínűleg a mostani beszélgetésünknek egy technokrata fél óráját venné igénybe. Annyit szeretnék mondani, hogy az előlegfizetésre adott pénz az a saját, az adott országnak járó pénzügyi boríték terhére adott pénz. Ez azt jelenti, hogy ha 2020 júniusában vissza kellett volna fizetni, akkor most visszafizetjük, aztán 2020. december 31-ig vagy az n+2, n+3-as szabály mellett '22. vagy 23. december 31-ig úgyis megkaptuk volna. Tehát nehogy már elájuljunk és nehogy már ezt segítségnek tekintsük.

Kettő: az átcsoportosítások kérdése. Ez végre egy világos, egyértelmű állítás. Az a helyzet, hogy katasztrofális következményei lennének. Lássuk már be, hogy ha nem - hogy mondjam? - a politikai elfogultság alakítja valakinek a mondatait, hanem egy picit hatnak rá a tények: Magyarország az Európai Unió jelenlegi 27 tagországa közül azon országok közé tartozik, amely az adott országnak, tehát nekünk járó európai uniós fejlesztési pénzekből a legtöbbet biztosítja fejlesztési programokra az önkormányzatoknak. Az átcsoportosítás jelen pillanatban ma azt jelentené, hogy jobbikos meg MSZP-s meg momentumos meg párbeszédes önkormányzatok fejlesztési projektjeitől kellene elvenni pénzt. Mi lenne itt a parlamentben, ha megfogadná a kormány ezeket az ellenzéki javaslatokat, hogy egyébként a már odaítélt, már szerződésben lekötött pénzeket most elvonná, mert azt mondja, hogy hát itt egy ellenzéki képviselő, meg kettő, meg öt a parlamentben azt mondta, hogy sürgősen át kéne csoportosítani akár az önkormányzatoktól is? Mi lenne akkor, amikor eleve a gazdasági élet szereplői nehéz helyzetben vannak, ha a nekik járó uniós támogatásokat még elvonnák? Még több ember munkája kerülne veszélybe.

Tehát én értem, hogy vannak mindenféle politikai álmok, és akkor itt Mészáros Lőrinc meg nem tudom, kinek a nevét kéne emlegetni, de ha a valóság egy picit számít, akkor szerintem ezt a tényt érdemes figyelembe venniük, különösen akkor, amikor a jövőre vonatkozólag még több önkormányzati pénz, a jelenben pedig olyan átcsoportosításokat javasolnak, ami egyébként, még egyszer mondom, kis- és

középvállalkozásoktól Kelet-Magyarországon és Dél-Magyarországon, Budapesten - talán ott a legkevésbé - ezektől a szereplőktől venne el pénzt.

Végül, de nem utolsósorban hadd húzzam alá - politikusi üres beszéd, de most van jelentősége - azt, amit Győri Enikő képviselő asszony az előbb elmondott. A helyzet az, hogy 27 ország seregei küzdenek egymással, és nagyon szép a sikeres nemzetállamokra épülő együttműködés elképzelése - van más is, de mi ezt képviseljük -, de ez az együttműködés éles versenyben zajlik.

Hollandia érdekeit a hollandok képviselik; az írek érdekeit az írek; a szlovákok érdekeit a szlovákok; a magyar érdekeket meg a magyaroknak kell, és ez egy kőkemény érdekképviselő, ahol 26 országban, bármilyen erős belpolitikai vita van, kormány és ellenzék, európai képviselők és tagállami képviselők persze nem imádják egymást, meg csúnyákat is mondanak egymásra, de vállt vállnak vetve küzdenek a még több pénzért, és ebből egy ország lóg ki, és 26 röhög rajta, ez pedig Magyarország, ahol a magyarországi ellenzék meg az európai parlamenti ellenzék minden létező alkalmat megragad arra, hogy kicsi bajból, egérbajból elefántbajt csináljon, hogy nem létező problémákat pertraktáljon, hogy vérlázító hazugságokkal támadja a saját országát, és ez gyengíti az erőnket. Lássuk be, a mondataikat mindig úgy kezdik, de jó lenne Magyarországnak még több pénz, majd utána akarattal vagy akarat nélkül, de ártnak ennek a küzdelemnek, mert egyébként a - hogy mondjam? - politikai sci-fi kategóriájába tartozó állítás a magyarországi jogállamiságról; csak ájtatoskodó arccal szét kell tárnai a kezét a 26 ország képviselőjének a Coreper-ülésen meg itt-ott-amott, és azt kell mondani, hát tényleg, milyen szörnyű dolgokat hallunk. Nálatok ez valóban így van? Jaj, jaj, hát lehet, hogy akkor kevesebb pénz jut majd Magyarországnak.

Az ég szerelmére, álljon már mindenki a két hátsó lábára! Közös felelősség, amit Tilki képviselő úr mond, és ebben a közös felelősségben tegyünk meg mindent azért, hogy minél több pénz jusson Magyarországnak, aztán értelmes vitában beszéljük meg, hogy ez milyen operatív programokat jelentsen, hova kell helyezni a súlypontokat. De amit most tesznek, azzal fog járni, hogy kevesebb pénzt fogunk kapni, és hiába kezdik a mondataikat azzal, hogy de önök azon az állásponton vannak, hogy több pénzt kapjunk, a tettek számítnak, és a tettek sajnos ezzel szemben futnak. Ezt szerintem nemhogy kulturált, ezt lényeges egy szakmai bizottság ülésén is elmondani a magyar parlamentben, és nem úgy tenni, mintha ez a jelenség nem lenne.

Úgyhogy én azt tudom mondani, mivel mindig, minden alkalommal elmondják, ha bármi félreérthető vagy félremagyarázható nyilatkozat hangzik el kormánypárti politikustól, hogy önök is a magyar nemzet részei és önök is egyenrangú tagjai, én nagyon örülök ennek, csak akkor a magyar nemzet részeként meg annak egyenrangú tagjaként küzdjenek már a magyar nemzet érdekeiért. Ne csak ne ártsanak, hanem küzdjenek! Álljanak föl az ellenzéki képviselők, a magyarországi ellenzéki pártokhoz tartozó képviselők, és mondják azt, hogy sok vitánk van; volt egy kiváló európai parlamenti képviselő a Jobbik színeiben, Balczó Zoltánnak hívták, hívják, ő mindig felállt, elmondta, hogy sok vitánk van Magyarországon, de mindent meg kell tenni a magyar érdekek ügyében. Aztán egyedül maradt, mindenki más pedig elmondta, hogy borzalmas, ami Magyarországon van, és minél inkább tegye már meg valamilyen európai uniós intézmény azt az lépést, hogy elvesz Magyarországtól pénzeket. Ez a kettő között a különbség. Balczó Zoltán most is itt van, tanácsokat tud adni, hogyan kell ezt a magatartást folytatni, küzdeni a magyar pénzekért, itthon meg vitatkozni azon, ami a politikában vita.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szél Bernadett képviselő asszony, tessék parancsolni!

DR. SZÉL BERNADETT (független): Köszönöm szépen. Én tényleg a kormány véleményére vagyok kíváncsi, csak egy nagyon rövid megjegyzést szeretnék tenni. Nekünk nagyon sok vitánk van egymással, én abszolút nem értek egyet azzal, amit önök csinálnak, amit beszélnek, ezt itthon lejátsszuk 133 bátor emberrel, ahogy a miniszterelnök mondta.

Én egy-két dolgot viszont szeretnék a figyelmükbe ajánlani - ha már tényleg ilyen érdekes körülmények között találkozhatok a Fidesz-KDNP EP-képviselőivel -, egyrészt azt, hogy önök szétszakították ezt a nemzetet, az önök kormánya. Ez szisztematikus munka volt, tíz évet dolgoztak rajta. Odáig fajult ez a történet, hogy most már nemzetén kívülé minősített minket a házelnök. Ezek után azt hallgatni egy EP-képviselőtől, hogy akkor most mégis nemzetén belül vagyunk, ez ellentmondás. Akkor most mit gondol rólunk a Fidesz? Nem itt kell ezt most megbeszélni, csak szeretném jelezni, hogy önök nem olyanok, mint az ember, aki ott sem volt. Ezt önök csinálták.

A másik az, hogy önök szisztematikusán leépítették a demokráciát, a jogállamiságot, a fékek-ellensúlyok rendszerét. Mindent elpusztítottak, amit mi liberális demokráciának hívtunk, csináltak egy teljesen másik rendszer. Ezért ünnepeltek egyedül szombaton.

De a legfontosabb, ami idetartozik, és amit itt mindenképpen el kell mondjak, hogy nem azzal van a probléma, hogy jönnek ide a pénzek, azzal nincsen semmi probléma, ez az Európai Unió és Magyarország között egy teljesen rendszerű dolog. Az a probléma, hogy önök ellopják ezeket a pénzeket, az önök emberei ellopják, és ezért lobbizik egyre több ellenzéki képviselő azért, hogy közvetlenül érkezenek a források, hogy a Fidesz-KDNP ezeket ne tudja ellopni, mert ez egy probléma, mert nem oda mennek a pénzek, ahol hatékonyak és ahol az embereket szolgálják, hanem oda mennek, ahol Orbán Viktort meg az oligarchákat szolgálják. Nekünk ez nem tetszik. Nekünk ezzel gondunk van, Deutsch úr, ez itt a probléma. *(Deutsch Tamás: A 4-es metrő? Csak kérdezem...)*

ELNÖK: Képviselő asszonyé a szó. Tessék parancsolni!

DR. SZÉL BERNADETT (független): A következő a helyzet. Ezeket a pénzeket önök szisztematikusán ellopják. Ez nekünk egy kiemelt probléma. Rendszerszintű lett, Deutsch úr, a korrupció azóta, amióta önök vannak kormányok. Előtte is volt korrupció, de nem ilyen mértékű, és ez a probléma, hogy most már csak az van alapvetően.

Azonkívül a partnerség úgy nem lehetséges, ha folyamatos támadás van, és az ellenzék folyamatos megbélyegzése, démonizálása, és a mi szavazóinknak a semmibevétele szisztematikusán. Ennyit szerettem volna hozzáfűzni, ezt majd a magyar parlamentben megbeszéljük. Végezzük a munkánkat, ahogy csak tudjuk, ameddig csak tudjuk, és azt gondolom, hogy főleg a mai reggel után, amikor - bizonyára tudja - már az isztambuli egyezményhez való csatlakozás elutasítását is benyújtotta a KDNP; mondjuk, igaz, hogy már csatlakoztunk hozzá 2014-ben, de most valamiért így fogalmazták meg ezt a dolgot... *(Közbeszólásra:)* Nem, csatlakozást írtak, nem ratifikációt, de nem adtak szót a bizottsági ülésen, úgyhogy nem tudtam megkérdezni, mire gondolnak. Szóval azt gondolom, hogy itt már olyan alapvető nemzeti értékeink, mint az, hogy például a nőkért és a gyermekekért kiállunk, ezek is semmibe vannak véve. Így nehéz bármifajta közös párbeszédet folytatni. Én örülnék neki, ha sikerülne a nemzet érdekében, Európa érdekében. Ez a XXI. század, globális problémáink vannak. A klímaváltozás például egy olyan kérdés, tisztelt képviselő úr, ahol mindannyiunknak egy oldalon kéne állnunk. Még ezekben sem tudunk megegyezni, és ez nem rajtunk

múlt, hanem azon múlik, ahol a hatalom van. Kétharmaduk van most már tíz éve. És mire mentek vele? Szétszakították az országot és tönkretettek minket.

Úgyhogy a magam részéről tényleg nagyon sajnálom, hogy ezek után még az önök frusztrációit kell hallgatnom, de hát bizony Európában nem véletlen az, hogy önöket mindjárt kirakják a pártcsaládjukból. Ez sem véletlen. Hogy jutottak ideig? Hát számoljanak el a lelkiismeretükkel. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! A vitát lassan szeretném lezárni. Összefoglalóan Szél Bernadett képviselő asszony utolsó szavaira reagálva: szeretném visszautasítani mindazt, amit a korrupcióval kapcsolatban akár a kormány felé, akár a kormánypárti képviselők felé mondott. A leghatározottabban visszautasítom. Csak annyit szeretnék mondani, hogy a választások 2018-ban történtek, érdemes lenne elfogadni a választások eredményeit.

Nagyon sok képviselőtársam nem a parlamentben, hanem a parlamenten kívül próbál politizálni. A parlament a helye a parlamentáris demokrácia vitáinak. Én örülök ennek a vitának, sok minden előjött. Úgy hiszem, hogy a bizottságunk mindenkit meghallgat, minden vélemény elhangozhat, senkibe nem fojtjuk bele a szót, és ez fontos. Mi elismerjük azt, hogy az ellenzéknek más a véleménye, azonban szakbizottságként én egy dologra szeretném felhívni a képviselőtársaim figyelmét, amit Deutsch Tamás képviselő úr is elmondott, az objektivitásra. Minden képviselő a hozzászólásával saját magát minősíti. Nagyon fontos, hogy ebben a harcban, ami jelenleg van az európai uniós pénzekért, ne feledjük el - és ez kérdésem is lett volna jó néhány kérdéssel együtt, de már nem teszem fel -, hogy a leginkább aggasztó dolog az, hogy még nincs hétéves pénzügyi kerete az Európai Uniónak. Vádaskodunk, beszélünk, ugyanakkor nincs meg az a határozottsága az Európai Uniónak, amivel az elkövetkezendő hét évben finanszírozná például a tagállamok különböző kohéziós politikáit. Én ezt aggasztónak tartom.

Mindenesetre sok minden elhangzott az elmúlt időszakban, és bizottságunkban már foglalkoztunk azzal, hogy mennyiben segíti az Európai Unió a tagállamokat, például Magyarországot, és elmondtuk többször is, hogy az Európai Bizottság intézkedéscsomagjának a lényege, hogy kvázi rugalmassággal próbálja kezelni az állami támogatási és költségvetési kötelezettségi szabályokat, és talán még rövid távon ennél is fontosabb, hogy hatalmas EU-s pénzeket csoportosítanak át a tagállamok részére a költségvetésből. Ez konkrétan mit jelent? Ez szépen hangzik, hogy micsoda nagy segítséget akar adni az Európai Unió, de Magyarország esetében sajnos ez semmifajta új forrást nem jelent.

Ez konkrétan azt jelenti, hogy a 2014-2020-as uniós fejlesztési ciklusból még fel nem használt 29 milliárd eurónyi kohéziós pénzt a koronavírus elleni küzdelemre lehet költeni. Ez egy nagyon szép gesztus, csak köszönjük szépen, ezzel bennünket nem segítenek, mert okulván még a korábbi hétéves pénzügyi keretből, Magyarország éltanulója volt - és most is az - a kohéziós pénzek felhasználásának, bennünket arra tanítottak az Európai Unióban, hogy minél többen átláthatóan próbáljuk meg ezeket a pénzeket megpályázni. A magyar kormány előrelátóan nem 100, hanem 110 százalékban lekötötte az uniós pénzeket, és ennek következtében ebből az úgynevezett kohéziós maradványból, ebből a keretből Magyarország 5,6 milliárd eurót kapna, azonban szeretném megint csak Deutsch Tamás képviselőtársamat idézni: mi lenne akkor, ha a magyar kormány most hirtelen a több száz millió forintos lekötött pénzeket, folyamatban lévő beruházásokat megakasztaná? Na ebből lenne a tragédia. Ebből lenne a tragédia, hölgyeim és uraim. Sok száz, sok ezer magyar kis- és közepes vállalkozás esetében, főleg vidéken, akik részesültek ebből az európai jogszabály szerint megpályázva, micsoda kalamajka és gazdasági összeomlás lenne, ha ezek a pénzek

elakadnának! Ez lenne a tragédia, hölgyeim és uraim! Tehát mi megköszönjük az Európai Uniónak ezt a gesztusát, azonban ez számunkra nem segítség, pontosan azért, mert a magyar kormány előrelátóan használta és használja föl ezeket a pénzeket. Fontos ezt elmondani.

S még egy dolog. Nem akarok vitába keveredni képviselőtársaimmal, pusztán egy dolgot megemlíteni. Az Európai Bizottság elnök asszonya, amit mondott, azt elmondta, és látjuk, hogy az Európai Bizottság hogyan tudott reagálni a koronavírus-járvány okozta problémák megoldására. Az Bizottság elnök asszonya mondta, nem mi mondtuk. És igenis el kell gondolkodnunk azon, hogy a közeljövőben, ha bárminemű tragédia éri az Európai Uniót, akkor hogyan tudnak valójában segíteni az európai tagállamokon. Tessenek megkérdezni az olasz polgárokat, hogyan értékelik, hogyan érzik, hogy mennyiben segítették őket például az első időszakban a járvány által kialakult problémák megoldásában.

Még a jogállamisággal kapcsolatban egy dolgot szeretnék megjegyezni. Számomra megnyugtató volt, hogy a sok-sok vita lezárásaként Věra Jourová alelnök asszony, az Európai Bizottság alelnöke megerősítette, hogy a magyar kormány intézkedései nem ellentétesek az európai jogszabályokkal. Pont. Jó lenne, ha ezt mindenki figyelembe venné; megint csak az objektivitáshoz tartozik ennek az elismerése. Úgy hiszem, hogy a kooperáció az, ami a közeljövőben nagyon-nagyon lényeges.

Többször elmondtam bizottsági ülésen, én azt természetesnek tartom, hogy egy német képviselő a német érdekeket, a szlovák képviselő a szlovák érdekeket képviseli. Én pedig elvárom a magyar Országgyűlés tagjaitól és az Európai Parlament magyar képviselőitől, bármelyik oldalon legyenek, hogy a magyar érdekeket, a magyar nemzet érdekeit képviseljék.

Hölgyeim és Uraim! Kicsit hosszúra nyúlt a vitánk. Most visszaadom a szót Ökrös Oszkár helyettes államtitkár úrnak. Kérem, hogy válaszoljon a feltett kérdésekre és a véleményekre. Köszönöm szépen.

Dr. Ökrös Oszkár reagálása

DR. ÖKRÖS OSZKÁR helyettes államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Azt hiszem, hogy ezek után kicsit kevésbé tűnik majd érdekesítőnek a picit technikaibb szintre visszaereszkedő beszámoló, de igyekszem itt a nehéztüzérség árnyékában nagyon röviden válaszolni a kérdésekre; bár delegációvezető úr figyelmeztetéséből innen tudhatják, hogy hosszan fogok beszélni, de igyekszem azért lényegre törően.

Bana képviselő úr több kérdést is feltett. Engedelmeükkel a jogállamiságra vonatkozó, több képviselőtől érkező kérdéseket megválaszoltnak tekintem.

Az operatív programok konkrétumai kapcsán két dolgot szeretnék jelezni. Az egyik, hogy a hazai forrásfelhasználás az Innovációs és Technológiai Minisztérium feladat- és hatáskörébe tartozik mind a jelenlegi, mind a majd kitárgyalandó 2021-2027-es többéves pénzügyi keret tekintetében. Illetve arra hívnám fel a figyelmet, hogy a többéves pénzügyi keret kialakításával párhuzamosan az Európai Bizottság és az érintett tagállam közötti kétoldalú megállapodások, az úgynevezett partnerségi megállapodás fogja ezeknek a részleteit rögzíteni, ennél fogva bármit gondoltunk ezekről az operatív programokról egy hónappal ezelőtt, azt most újra kell gondolni szerte Európában, úgyhogy ennek részleteibe most már csak ezért sem bocsátkoznék.

A zöld megállapodás, illetve digitális csomag kapcsán: itt egy olyan kettősséggel állunk szemben, hogy a magyar kormánynak mindkettővel kapcsolatban van álláspontja, de e tekintetben megint csak az Innovációs és Technológiai Minisztériumra kellene mutatnom a tekintetben, hogy Magyarország a digitalizáció,

illetve a zöld átmenet hazai megvalósítása kapcsán milyen konkrét elképzelésekkel és kormány-előterjesztésekkel rukkolt eddig elő. Uniós szinten egyelőre egyik sem több, mint közleménycsomag, tehát bizottsági kommunikékról beszélünk.

A zöld megállapodással kapcsolatban egy szintén nagyratörő, 1000 milliárd eurós, nagy, zöld növekedési programot előírányzó bizottsági közlemény összesen, ami a rendelkezésünkre áll. A digitális csomaggal kapcsolatban ennél már valamivel több, négy dokumentum jelent meg, de igazság szerint, ahogy ezt említettem a prezentáció elején is, a koronavírus-járvány lényegében mindkettő szakpolitika tekintetében az előrehaladást kettévágta abból a szempontból is, hogy áprilisra, illetve májusra vártuk azokat a konkrét jogalkotási javaslatokat, amelyeket kitárgyalva a részleteket közösen kialakíthattuk volna a Tanácsban.

Úgyhogy egyelőre annyit tudunk mondani, hogy üdvözlöttük mindkét területen a megjelent bizottsági közleményeket, az abban megfogalmazott alapelvekkel és általános célkitűzésekkel egyetértünk, ezeket már korábban is elmondtuk, mielőtt a Bizottság részéről ez megjelent volna, de így most várjuk, hogy az új bizottsági munkaprogram mit fog ezeken a területeken előirányozni, illetve hogy a majd megjelenő bizottsági javaslatokban egész pontosan milyen konkrét szakpolitikai tartalommal találkozunk. Nyilván például az oktatás területén a digitalizációhoz, illetve a digitális írástudáshoz való hozzáférés tekintetében most egészen új és testközeli tapasztalatokkal gazdagodott mindenki szerte Európában, úgyhogy bizonyára nem a régi formában fogjuk viszontlátni ezeket a javaslatokat.

A turizmus tekintetében ugyanez a kettősség figyelhető meg. A turizmusért felelős miniszterek első videókonferenciájára múlt héten került sor az Európai Tanácsban - bár ez hivatalos Tanács-ülésnek nem számít -, ami szintén jelzi, hogy jókora lemaradásban van az Unió a tekintetben, hogy az egyes specifikus ágazatokra gyakorolt gazdasági hatások, illetve az azok ellensúlyozására szolgáló intézkedések tekintetében milyen irányokat, milyen utakat keressen. Ezzel kapcsolatban az uniós helyreállítási ütemterv dimenziójában azt szeretném megerősíteni, hogy itt értelemszerűen a tagállamok, a földrajzi régiók és természetesen a gazdasági szektorok között is, illetve azok gazdasági válság általi érintettsége között is vannak különbségek a tagállamok között.

Ezért kellően rugalmasnak és kellően inkluzívnak kell lennie az uniós helyreállítási csomagnak, illetve pénzügyi eszközöknek ahhoz, hogy végül ne boruljon fel ez az egyensúly, és ne érintse hátrányosan semelyik régió semelyik ágazatát, érteve ez alatt - hogy ne csak általánosságokban beszéljek -, hogy az ön által említett gazdasági szektor más régiókban is rendkívül erős az Európai Unióban, itt a déli államokra gondolok elsősorban, úgyhogy valóban tagállamra szabott kell legyen. Itt Győri Enikő képviselő asszony megjegyzését szeretném továbbfűzni, aki felhívta a figyelmet, hogy már a jelenlegi pénzügyi keret sem jutalmazza a prudens gazdálkodást, nem tartalmaz ilyen elemeket. Az mindenképpen elkerülendő, hogy a következő ciklusban ezek az eszközök adott esetben kifejezetten az ellenkezőjét, tehát a válságot megelőzően is már nehéz helyzetbe sodródott gazdaságok politikáját jutalmazza, és megfordítva: a prudens gazdálkodást valamilyen módon ennél fogva büntesse, így megpróbáljuk elkerülni azt a helyzetet, amit korábban az időbeli egyensúllyal említettem, hogy egyrészt a járvány kibontakozása, illetve az általa keltett gazdasági hatások nem egyidejűleg jelentkeznek az Európai Unióban, így az mindenképpen elkerülendő, hogy a helyreállítási pénzek az időbeli kifutással inverz szimmetriát mutassanak, azaz kifussanak, mire a legutolsó szükségét szenvedők is erre rászorulnának, a másik pedig, hogy elkerüljük azt, ami szintén egy időbeli tényező, hogy a koronavírus hatásának tudjunk be minden olyan gazdasági nehézségeket, amelyek már korábban is különböző

szerkezeti hiányosságok révén jelen voltak, és amelyekre a vírus csak rámutatott vagy ezeket felerősítette.

Aki volt már hasonló szituációban, ismeri, hogy egy koccanás során a vétlen fél sokszor az autó minden korábbi sérülését igyekszik a biztosítóval kifizettetni, és most ezt a törekvést látjuk néhány tagállam részéről, úgyhogy itt majd nagyon körültekintően kell eljárni, hogy egészen pontosan mit tulajdonítunk a koronavírus hatásának, illetve mi az a bázis, ahonnan és relatíve mekkora romlás tapasztalható ezekben a tagállamokban.

Ezzel kapcsolatban, illetve ehhez némileg a kormányzati felelősség, illetve a kormányzati tervek kapcsán említettem az Innovációs és Technológiai Minisztérium felelősségét; a „mit tervez a kormány itthon az egyes szektorokban?” című kérdésre nem kaptam sem felkérést, sem jogosítványt, hogy erről nyilatkozzam.

Szél Bernadett képviselő asszony kérdezte, hogy milyen lehetőségük lesz az ellenzéki képviselőknek például a parlamentben nyomon követni a pénzek hazai felhasználását. Erre azt tudom mondani, hogy például a parlamentben; a parlament egyik - a törvényalkotás melletti másik - legfontosabb jogosítványa az ellenőrző funkció, amelyet ön is rendszeresen igénybe vesz.

A hazai felhasználási szabályokkal kapcsolatban pedig ismét szeretném felhívni a figyelmet, hogy ez nem uniós koordinációs kérdés, úgyhogy az illetékes tárcát javasolom megkeresni.

Balczó alelnök úr említette a „kapunk-e segítséget vagy kapunk-e pénzt?” dilemmát. Itt több európai parlamenti képviselő is válaszolt. Erre részben csak azt szeretném megjegyezni, hogy az, hogy segítséget kapunk-e, inkább szemantikai kérdés, és szubjektív, és kevésbé objektív, mint az a kérdés, illetve az az állítás, amikor mi azt mondjuk, hogy Magyarország nem kapott pluszpénzt. Ez egy objektíven megítélhető dolog.

Az, hogy mi számít segítségnek, például a jó szó vagy a vállon veregetés segítségnek számít-e, vagy ha jól emlékszem, miniszterelnök úr említette, hogy legalább azzal segítenek, hogy nem ártanak, az is segítségnek tekinthető; ez inkább filozófiai kérdés.

A 2000 milliárd forint, amit említett alelnök úr, egyrészt egy gyanúsán kerek összeg, felteszem, hogy ez euróból lett hozzávetőlegesen átszámolva. Nekem két ötletem van, hogy hogy jöhet össze ez a 2000 milliárd forint, és szerintem mind a kettőről érdemes röviden szót ejteni, mert jól mutatja az uniós hozzájárulásoknak és intézkedéseknek a mikéntjét. Az egyik, hogy nagyságrendileg ennyi állami támogatási kérelmet hagyott jóvá most már - ha a jelenlegi pillanatfelvétel szerint jól értem - az Európai Bizottság, ami azt jelenti, hogy a magyar kormány a magyar központi költségvetésből ad a magyar gazdasági szereplőknek ennyi pénzt. Ez, akármilyen fogalmak szerint nézem, nem tekinthető uniós segítségnek, tehát a magyar kormány magyar pénzt ad a magyaroknak, és ez megfelel az uniós szabályoknak, függetlenül attól, hogy ezek az uniós szabályok 7 évvel ezelőtt vagy tegnap keletkeztek, ez semmiképpen nem tekinthető uniós hozzájárulásnak vagy pluszpénznek.

A másik lehetőség, amit szintén említett alelnök úr, az előleg, az a mintegy 230 milliárd forintnyi, likviditást segítő összeg, amelyről delegációvezető úr már pontosan bemutatta, hogy ez szintén nem pluszforrás, tehát itt a saját pénzünk, a magyar borítékból járó összeget kapjuk meg. A kérdés, hogy hogy lesz ebből 2000 milliárd; ez ismét a tervezett multiplikátor hatásra mutat vissza, ugyanis a bizottsági elképzelések szerint ez a 230 milliárd forint mintegy 5,6 milliárd eurónyi további beruházást fog vonzani. Ennek nyilván megvan a megfelelő számítási alapja, de értelemszerűen utólag fogjuk tudni eldönteni, hogy ez valóban bekövetkezett-e. A kettő együtt nagyságrendileg 6 milliárd euró, ez lehet az a 2000 milliárd forint, amiről olykor szó

van. Jobb ötletem nincs. De ez is azt jelzi, hogy ennek a 95 százalékát is úgy képzeli el az Európai Bizottság, hogy a magyar magánszféra szereplői teszik be. Tehát megkapjuk a saját pénzüket, és emellé a saját pénzükből a magyar üzleti szféra tegye oda a 95 százalékát. Tehát akár az állami támogatásokról, akár a likviditáskönnyítő előlegszabályok változtatásáról van szó, egyik sem tekinthető pluszforrásnak, az, hogy segítség, az meg - mint jeleztem - inkább szemantikai kérdés.

Ezzel kapcsolatban már szó volt von der Leyen elnök asszonyról, illetve Jourová biztos asszonyról. Még a magyar kormány iránti elfogultsággal aligha vádolható Frans Timmermans alelnököt idézném meg, aki április végén maga vágta át a gordiuszi csomót azzal a megjegyzésével, hogy Magyarország nem kap plusztámogatást - egy erre vonatkozó kérdésre ezt világossá tette -, hanem az előző, jelenleg lezáruló pénzügyi keretben hét évvel ezelőtt számára allokált pénzeket kapja meg más struktúrában. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Szeretném megköszönni a képviselőtársaimnak a vitában való részvételt, illetve államtitkár úrnak a beszámolóját és a kérdésekre adott válaszát.

Tisztelt Bizottság! A nyilvános napirendi pontunk tárgyalásának a végére értünk. Kérem a televíziós közvetítést leállítani. Pár perc technikai szünetet rendelék el, utána folytatjuk bizottsági ülésünket zárt üléssel.

(A nyílt ülés befejezésének időpontja: 12 óra 54 perc.

Szünet: 12.54-12.56

*A bizottság 12 óra 56 perctől zárt ülést tartott,
melyről külön jegyzőkönyv készült.)*

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Nánásiné Czapári Judit